

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 72/17
Luksemburgā, 2017. gada 4. jūlijā

Ģenerālvokāta secinājumi lietā C-320/16
Uber France SAS

Ģenerālvokāta M. Špunara ieskatā dalībvalstis var aizliegt un piemērot kriminālsodu par prettiesisku pārvadāšanas darbības veikšanu *UberPop* pakalpojuma ietvaros bez iepriekšējas likumprojekta paziņošanas Komisijai

Francijas Sabiedrība *Uber France* ir tādas elektroniskās platformas operators, kas, izmantojot viedtālruni ar attiecīgu lietotni, ļauj pasūtīt pilsētas transporta pakalpojumu pilsētās, kurās tas tiek piedāvāts. *UberPop* pakalpojumu sniedz neprofesionāli autovadītāji privātpersonas, kuri nodrošina pasažieru pārvadāšanu ar saviem transportlīdzekļiem.

Pret sabiedrību *Uber France* ir ierosināta krimināllieta saistībā ar to, ka ar *UberPop* pakalpojumu starpniecību ir organizēta sistēma, kura nodibina klientu sakarus ar neprofesionāliem autovadītājiem, kas par atlīdzību pārvadā personas ar transportlīdzekļiem, kuros ir mazāk kā desmit sēdvietu. *Uber France* apgalvo, ka Francijas tiesiskais regulējums, pamatojoties uz kuru ir ierosināta [krimināllieta], ir uzskatāms par tehniskajiem noteikumiem, kuri tieši attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem Direktīvas par tehniskajiem standartiem un noteikumiem izpratnē¹. Šajā direktīvā dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paziņot Komisijai ikvienu normatīvā vai regulatīvā akta projektu, ar kuru tiek ieviesti tehniskie noteikumi saistībā ar informācijas sabiedrības precēm un pakalpojumiem. Taču Francijas iestādes nav darījušas zināmu Komisijai normatīvā akta projektu pirms tā izsludināšanas. *Uber France* no tā ir secinājusi, ka pret to netiks ierosināta [krimināllieta] saistībā ar iepriekš minētajiem pārkāpumiem.

Izskatot lietu, *tribunal de grande instance de Lille* [Lilles pirmās instances tiesa] (Francija) jautā Tiesai, vai Francijas iestādēm bija vai nebija pienākums iepriekš paziņot normatīvā akta projektu Komisijai.

Savos šīs dienas secinājumos ģenerālvokāts Macejs Špunars [*Maciej Szpunar*] uzskata, ka – neatkarīgi no tā, vai attiecībā uz *UberPop* pakalpojumiem ir vai nav piemērojama direktīva, – **dalībvalstis var aizliegt un sodīt par tādu prettiesisku pārvadāšanas darbību, kādu veic *UberPop*, turklāt tām nav pienākuma iepriekš paziņot šo normatīvā akta projektu Komisijai.**

Konkrētāk, ģenerālvokāts atgādina, ka atbilstoši viņa 2017. gada 11. maija secinājumiem lietā *Uber Espagne*², ***UberPop* pakalpojums ietilpst pārvadāšanas jomā un tādējādi tas nav informācijas sabiedrības pakalpojums direktīvas izpratnē.** Šādā gadījumā direktīva nav piemērojama un nav nepieciešama normatīvā akta projekta paziņošana Komisijai.

Ģenerālvokāts arī aplūko **situāciju, kādā Tiesa varētu uzskatīt, ka *UberPop* pakalpojums ir informācijas sabiedrības pakalpojums** direktīvas izpratnē. Šajā ziņā ģenerālvokāts secina, ka tas, ka tiek aizliegta un sodīta tāda starpniecības darbība, kādu veic *Uber*, prettiesiski īstenojot pārvadāšanas darbību, nav “tehniskie noteikumi” direktīvas izpratnē, kā rezultātā **arī šajā gadījumā normatīvā akta projekta paziņošana Komisijai nebūtu nepieciešama.**

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un [i]nformācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV 1998, L 204, 37. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV 1998, L 217, 18. lpp.).

² Secinājumi lietā [C-434/15](#), *Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain* (skat. CP [Nr. 50/17](#)).

Šajā ziņā ģenerālvokāts atgādina, ka paziņošanas pienākums ir piemērojams tostarp vienīgi tehniskajiem noteikumiem, kuru īpašais mērķis un priekšmets ir skaidri un mērķtiecīgi regulēt piekļuvi informācijas sabiedrības pakalpojumiem un to sniegšanu; turpretī tiesību normas, kuras uz šiem pakalpojumiem attiecas vienīgi netieši un gadījuma rakstura veidā, ir izslēgtas no paziņošanas pienākuma. Ģenerālvokāts uzskata, ka **izskatāmajā lietā aplūkots Francijas tiesiskais regulējums uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem attiecas vienīgi gadījuma rakstura veidā**, – būtībā, lai gan tas galvenokārt attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem (proti, sistēmām, kas ar elektroniskiem līdzekļiem nodibina sakarus), tā mērķis nav reglamentēt *konkrēti* šos pakalpojumus (kas tā būtu, ja ar to vispārīgi būtu aizliegta vai citādā veidā regulēta sakaru nodibināšana starp klientiem un transporta pakalpojumu sniedzējiem), bet gan nodrošināt tiesiskā regulējuma attiecībā uz pārvadāšanas pakalpojumiem (kas ar direktīvu nav aptverti) efektivitāti.

Tādējādi tas, ka *UberPop* saimnieciskais modelis nav saderīgs ar Francijas tiesību normām par pasažieru pārvadāšanas darbībām (neprofesionāli autovadītāji, kuriem nav vajadzīgās atļaujas atbilstoši Francijas tiesībām, lai veiktu pārvadāšanas darbības), nenozīmē, ka attiecīgais tiesiskais regulējums ir tehniskie noteikumi, ar kuriem vispārēji tiek reglamentētas starpniecības darbības pārvadāšanas jomā.

Ģenerālvokāts precizē, ka, ja visas valsts tiesību normas, ar kurām tiek aizliegta vai sodīta starpniecība prettiesiskās darbībās, būtu jāuzskata par tehniskajiem noteikumiem vienīgi tāpēc, ka šī starpniecība, visticamāk, tiek veikta ar elektroniskiem līdzekļiem, tad šajā ziņā par daudziem dalībvalstu iekšējiem noteikumiem būtu jāpaziņo. Tas nepamatoti paplašinātu paziņošanas pienākumu, turklāt reāli neveicinot šīs procedūras mērķu īstenošanu, proti, novērst, ka dalībvalstis veic pasākumus, kas nav saderīgi ar iekšējo tirgu, un uzņēmējdarbības veicējiem dot iespēju labāk izmantot iekšējā tirgus priekšrocības.

ATGĀDINĀJUMS: Ģenerālvokāta secinājumi Tiesai nav saistoši. Ģenerālvokātu pienākumos ietilpst, ievērojot pilnīgu neatkarību, piedāvāt Tiesai juridiskus risinājumus viņiem nozīmētās lietās. Tiesas tiesneši šobrīd uzsāk apspriest šo lietu, un spriedums tiks pasludināts vēlāk.

ATGĀDINĀJUMS: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns secinājumu [teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā to sniegšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Secinājumu nolasīšanas attēli ir pieejami no [“Europe by Satellite”](#) ☎ ☐ (+32) 2 2964106